

[[Landbrugsministeren.]

ding, at et saadant Forslags Gennemførelse vil betyde en saa stor Omkalfatring af Flæskeproduktionen, saaledes som den har udviklet sig her i Landet i de senere Aar, at det vil være meget betænkeligt at gaa til noget saadant.

Naar man staar overfor en Indskrænkning af Flæskeproduktionen, er der efter min Opfattelse to Ting, man bør passe paa. Den ene er, at den Indskrænkning af Produktionen, der gennemføres, bliver den mindst mulige. Det er sikkert klogt af os ikke at foretage en større Indskrænkning end absolut nødvendigt. Det er jo ikke umuligt, at man i Løbet af kort eller mindre kort Tid staar overfor en Situation, hvor det vil være økonomisk rigtigt af os at forøge Produktionen. Derfor vil jeg haabe, at Indskrænkningen maa blive den mindst mulige, saaledes at man til enhver Tid kan udnytte Chancen, naar den kommer igen.

Det andet, jeg vil fremhæve, er, at den Indskrænkning af Flæskeproduktionen, der bliver nødvendig, maa lægge de mindst mulige Hindringer i Vejen for den naturlige, ganske ejendommelige og vel ogsaa enestaaende Udvikling, som Flæskeproduktionen har haft her i Landet. Det er jo en Produktion, som slet ikke foregaar efter en Lineal, efter en Snor, tværtimod. Der er mange Landmænd, som producerer meget faa Svin, der er andre, som opdrætter Smaagrise og feder Slagterisvin, men der er jo ogsaa en Række Landmænd, som udelukkende nøjes med Opdrætning af Smaagrise, og der er endelig en Række Landmænd, som udelukkende beskæftiger sig med Fedning af Slagterisvin. Man vil se, at Produktionen er meget specialiseret og meget forskellig, og jeg tror, at dette netop har betydet, at man har faaet de særlige Evner, som mange Landmænd har paa disse Omraader, udnyttet paa bedst mulig Maade og derved har kunnet producere Bacon til Priser, som faa af vore Konkurrenter kan konkurrere med. Det vil derfor sikkert være i Danmarks Interesse og i det danske Landbrugs Interesse, at man lægger de mindst mulige Hindringer i Vejen for den nævnte naturlige Udvikling. Jeg tror derfor, at det Forslag, her er Tale om, vil, som det er formet, komme til at betyde en saa stor Omkalfatring af Produktionen i Landbruget, at det ogsaa af den Grund er tvivlsomt, om man skal gaa den Vej.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich henstillede til mig at søge gennemført et Arbejde for en bedre Rentabilitet i Skovbruget. Ja, det er jo ikke smaa Opgaver, man efter-

haanden stiller Ministrene, derunder ogsaa mig. Jeg er fuldkommen klar over, at Skovbruget saavel som Landbruget for Tiden er ude for overordentlig store Vanskeligheder, og indenfor Statsskovvæsenet søger vi, sammen med de private Skove, paa alle mulige Maader at fremme den størst mulige Økonomi. Navnlig fordi Byggevirksomheden er lammet saa stærkt, er det overordentlig svært at finde Afsætning for Træet i vore Skove, men vi har ved Samarbejde forsøgt at udnytte Salgsmulighederne, hvor der var Mulighed for det. Vi har ogsaa udtrykt Ønsket om, at man bedre skulde kunne imødekomme Købernes Interesse, og det sker bl. a. ved, at man søger at lagre Træet, saaledes at man bedre kan tilfredsstille Kunderne.

Endelig har jo Valutacentralen betydet ikke saa ganske lidt med Hensyn til at bevare en nogenlunde rimelig eller i alt Fald en bedre Rentabilitet i Skovbruget, end man havde kunnet faa, hvis vi ikke havde haft Valutacentralen. Jeg skal her henvisse til den sidste Beretning om Vareomsætningen med Udlandet, hvor der findes en Redegørelse for, hvorledes det er gaaet med Indførselen af Træ her til Landet under Medvirkning af Valutacentralen. Man vil deraf se, at f. Eks. af ubearbejdet eller groft bearbejdet Træ er Indførselen i Januar — Oktober inklusive gaaet ned fra 37 165 000 Kr. i 1931 til 15 730 000 i 1932, altsaa reduceret med mere end 50 pCt. Det vil jo blive vanskeligt at komme længere ned efter den Bestemmelse, som nu er indført i Valutaloven, at man ikke kan gaa ned under 45 pCt.

Det ærede Medlem kritiserede, at Landbrugsministeriet ikke tilstrækkeligt havde benyttet sig af Jagtraadets Bistand med Hensyn til Anvendelsen af Jagtfondens Penge. Jeg skal sige, at det er meget faa Tilfælde, hvor jeg ikke har fulgt Jagtraadets Indstilling og Udtalelse angaaende Anvendelsen af disse Penge.

Endelig opfordrede det ærede Medlem mig til at søge at faa en Forhandling i Gang blandt interesserede i Rigsdagen om hele Udstykningssspørgsmaalet, saa vi kunde faa det løst paa en tilfredsstillende Maade. Jeg skal hertil svare, at det forekommer mig, at som Sagen er tilrettelagt for Øjeblikket, er der al Mulighed for det, hvis den nødvendige Villie er til Stede fra alle Sider. Der ligger et Lovforslag her i Tinget om en midlertidig Ordning, hvor jeg indbyder de politiske Partier til en Forhandling for at faa den gennemført paa den bedst mulige Maade, og der ligger til Behandling